

Arnošt Brod

Tohle je fotografie mého otce pořízená ve Františkových Lázních, kde byl v roce 1933 na kúře. Otec do Františkových Lázní jezdil pravidelně léčit si urologické potíže.

Otec pracoval jako velkoobchodník s obilím. Jezdil na venkov, kde od sedláků vykupoval obilí a v Praze je prodával na burze.

Můj otec byl člověk takového konzervativního ražení, který byl samozřejmě šťasten, že má syny, protože ve svém věku už nedoufal, že bude vůbec nějaké potomky mít. Takže byl velmi hrdý, staral

se o nás, dával nám přesné příkazy, co smíme a co nesmíme dělat. Kontroloval, kdy chodíme spát, kontroloval, jak se koupeme. Pokud měl čas, velmi se o svou rodinu staral. Bohužel času měl velmi málo, v podstatě to už byl starý člověk. Když v šedesáti letech zemřel, všichni říkali, že už to byl starý pán, že už se jeho věk naplnil. To je dneska nesmysl, šedesátiletí lidé jsou v podstatě velmi čínorodí, ale jak říkám, už když mu bylo padesát, chtěl jít do penze a nešel jenom proto, že jsme se mu narodili my. Já ho mám v paměti jako člověka, který se samozřejmě sice snažil si s námi nějak hrát, ale myslím, že už ve svém věku dětem moc nerozuměl.

Na podzim třicátého osmého roku byl otec asi měsíc v nemocnici. Už předtím byl nemocný, jezdíval do lázní se léčit. Jeho stav se ale zhoršil a musel být operován, asi to bylo kvůli prostatě nebo něčemu takovému. Ovšem nespolečně pracoval moc s lékaři a myslím, že zemřel právě kvůli tomu. Báł se života, báł se Hitlera. Zemřel 28. září a shodou okolností 30. září byla podepsána Mnichovská dohoda. Byl pohřben na židovském hřbitově.